mo seädmiste järrel kälte / siis tahhan seäl maal rahho anda / et tete sate maggada / ja ütski ei olle teid hirmutamas. Ja kui teie ei wõtta mind mitte kuulda / siis tahhan teie peale sata ühhe moóga mis kätte maksab. Eks olle sest selgeste tunda / kust sõdda eht rahho piddi tullema? kaua otab kül Jummal / kas inimessed piddid wahhest pattust pöörma; agga kui nemmad ei tahha mitte / kül ta siis wimaks lätkitab kaela peäle mis ta ähwardand. Mete Ma on nüüd rahho / agga tulleb karta / et Jummal woiks ka pea tulla sedda katsma / sest et hirmsad paksud pattud surema hulga seas ligiwad. Pöörgo siis iggaüks pattust sennitkut weel rahho aeg on / et ta mitte hukka ei saaks õnnetusse päwal.

Aasta wosist.

Jummala issalik headus on metle tännini annud letba kül / agga kes on teie seas / kes tedda on õiete tännanud pühha ja wagga elloiamisseega? Eks siis olle Jummalal lubba / keik mete wilja ärrariikkuda / kui patto sisse jäme? Kui nüüd õiglase suddamega Jummala kunningrigi ja tenima õigusse tagga nouame / kül siis antakse metle peatoidust kül.